

Voimankäyttösäännöt

”Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Juuri sitä varten Jumalan Poika tuli maailmaan, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot.” (1. Joh. 3:8.)

Avaintekstit:

Dan. 10:1–14;
Ilm. 13:1–8;
Job 1:1–12;
Job 2:1–7;
Joh. 12:31;
Joh. 14:30;
Mark. 6:5;
Mark. 9:29.

Voimallinen kertomus, joka paljastaa kosmisen kamppailun luonteen Heran ilmiantaessa niin sanotut ”kansojen jumalat”, löytyy 1. Kun. 18:19–40, jossa Elia on Karmelinvuorella. Näihin ”jumaliin” liittyy kuitenkin muutaakin kuin se, että ne ovat pelkkiä pakanallisen mielikuvituksen hahmoja. Näiden ”jumalien” takana, joita Israelia ympäröivät kansat luulivat palvovansa, oli itse asiassa jotain muuta.

”Se uhrasi pahoille hengille, epäjumalille, joista ei ennen tiennyt, uusille, äsken löytämilleen jumalille, joita isät eivät tunteneet.” (5. Moos. 32:17.) Paavali lisää: ” – epäjumalien palvelijat uhraavat pahoille hengille eivätkä Jumalalle, enkä halua teidän joutuvan yhteyteen pahojen henkien kanssa.” (1. Kor. 10:20.)

Kansojen valheellisten ”jumalien” takana olivat siis itse asiassa demonit valepuvussa. Tämä tarkoittaa siis sitä, että kaikki raamatuntekstit, jotka käsittelevät epäjumalanpalvelusta ja vieraita ”jumalia”, liittyvät ”kosmiseen kamppailuun”.

Tätä taustaa vasten kosmisen kamppailun teema ymmärretään paremmin. Tällä totuudella on valtavia vaikutuksia, kun halutaan ymmärtää paremmin tämän kamppailun luonnetta ja sitä, miten se valottaa pahuuden ongelmaa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 8.3.2025

VIIVÄSTETTY ENKELI

Kuten olemme nähneet, kansojen väävät ”jumalat” olivat valepukuisia demoneita. Muualla näemme todisteita siitä, että demoniset taivaalliset vallat toimivat joskus maallisten hallitsijoiden taustalla. Vihollinen voi voimallaan vastustaa jopa Jumalan lähettämiä enkeleitä.

Lue Dan. 10:1-14 ja kiinnitä erityistä huomiota jakeisiin 12 ja 13. Mitä nämä jakeet opettavat siitä, mikä on merkityksellistä kosmisen kamppailun kannalta? Mitä mieltä olet siitä, että Jumalan lähettämää enkeliä ”vastustettiin” kaksikymmentäyksi päivää?

Miten on mahdollista, että Jumalan lähettämää enkeliä voidaan vastustaa kolme viikkoa? Koska Jumala on kaikkivaltias, hänellä oli valta vastata Danielille välittömästi – siis jos hän olisi valinnut tehdä niin. Jos Jumala käyttäisi valtaansa, hän voisi saada enkelin ilmestymään Danielille heti. Kuitenkin ”Persian enkeliruhtinas” ”vastusti” Jumalan lähettämää enkeliä kokonaiset kolme viikkoa. Mitä tässä on tekeillä?

”Kolme viikkoa Gabriel painiskeli pimeyden voimien kanssa, jotka pyrkivät vaikuttamaan Kyyroksen mieleen – -. Tehtiin kaikki, mitä taivas saattoi tehdä Jumalan kansan hyväksi. Voitto saatiin lopulta, vihollisen joukkoja pidäteltiin koko Kyyroksen ajan ja koko hänen poikansa Kambyseen ajan – -.” (3AO 314.)

Jotta tällainen kamppailu voisi tapahtua, Jumala ei voi käyttää kaikkea valtaansa. Viholliselle on annettava jonkin verran aitoa vapautta ja valtaa, jota ei poisteta kertakaikkisesti, vaan sitä rajoittavat jotkin molempien osapuolten tuntemat määritteet (joiden yksityiskohtia meille ei paljasteta). Näyttää siltä, että kosminen kamppailu tapahtuu sellaisten rajoitusten puitteissa, joiden mukaan jopa Jumalan enkelit toimivat. Tulevilla raamattutunneilla niihin viitataan nimellä ”voimankäytösäännöt”.

Tietyllä tavalla näiden rajoitusten ymmärtäminen ei ehkä ole vaikeaa, jos ymmärrämme jo aiemmin esillä olleen ajatuksen, että Jumala toimii vain rakkauden kautta ja että rakkaus, ei pakottaminen, on hänen hallintonsa perusta. Ajatus, että Jumala toimii vain rakkaudesta lähtevien periaatteiden kautta, voi auttaa ymmärtämään paremmin suurta taistelua.

Miten olet kokenut työskentelyn niiden rajoitusten puitteissa, jotka kumpuavat rakkaudesta?

ILMESTYS- KIRJAN LOHIKÄÄRME

Kokonaisvaltainen näkökulma kosmisen taistelun taivaallisista valloista kiteytyy Ilmestyskirjassa, jossa Paholainen kuvataan suurena lohikäärmeenä, joka vastustaa Jumalaa ja ek-syttää koko ihmiskunnan (Ilm. 12:9).

Lue Ilm. 13:1-8. Mitä teksti paljastaa lohikäärmeen toimivallan laajuudesta?

Lohikäärme (Paholainen) ei ainoastaan sodi Jumalaa (Ilm. 12:7-9) ja hänen palvelijoitaan vastaan (esim. Ilm. 12:1-6), vaan hänet kuvataan myös niiden maallisten valtakuntien hallitsijana, jotka vainoavat Jumalan kansaa kautta aikojen.

Lohikäärme ”antoi – – voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan” merestä nousevalle pedolle (Ilm. 13:2; vrt. Ilm. 13:5; Ilm. 17:13, 14). Tälle merestä nousevalle pedolle annetaan ”suu, joka herjaa ja puhuu suuria sanoja, ja se sai tämän vallan neljäkymmenen kahden kuukauden ajaksi” (Ilm. 13:5).

Paholainen (lohikäärme) antaa siis voiman ja hallintavallan pedolle (maallinen uskonnollis-poliittinen valta). Tätä voimaa käytetään, jotta Jumalalle kuuluva palvonta voitaisiin anastaa. Peto pilkkaa Jumalan nimeä; se myös sotii Jumalan pyhiä (uskovia) vastaan ja jopa voittaa heidät, ainakin joskin aikaa. Tämän maailmanlaajuisen hallintavallan on antanut sille lohikäärme, tämän maailman hallinnan anastanut hallitsija.

Paholaisella ja hänen toimijoillaan on kuitenkin selvät rajat, myös ajalliset rajat. ”Iloitkaa siis, taivaat ja te taivaiden asukkaat! Mutta voi maata ja merta – Saatana on laskeutunut teidän luoksenne! Se on raivon vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt.” (Ilm. 12:12.)

Paholainen ”tietää, että sen aika on lyhyt” (Ilm. 12:12), ja Ilmestyskirjassa kuvatut tapahtumat etenevät profeettallisen aikataulun mukaan, jotka osoittavat tietyt rajat (ks. Ilm. 12:14; Ilm. 13:5) näiden pahuuden voimien valtakaudelle.

Jumala todellakin voittaa lopulta. ”[J]a hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyynelneen. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut.” (Ilm. 21:4.)

Vaikka meidän on vaikea nähdä sitä nyt, aikojen lopussa hyvä voittaa pahuuden lopullisesti. Miksi on niin tärkeää, ettemme koskaan unohda tätä ihmeellistä lupautta?

TAPAUS NIMELTÄ JOB

Lue Job 1:1-12 ja Job 2:1-7. Mitä suuren taistelun periaatteita meille ilmaistaan tässä?

Näistä jakeista voidaan poimia monia merkittäviä yksityiskohtia. Ensiksikin näyttää siltä, että kyseessä on jonkinlainen taivaallinen neuvottelu, ei pelkkä vuoropuhelu, vaan mukana on myös muita taivaallisia olentoja.

Toiseksi on olemassa jonkinlainen kiista, josta kertoo se, että Jumala kysyy, onko Paholainen huomionnut Jobia. Minkä vuoksi juuri Jobia? Kysymys on järkevä laajemman, meneillään olevan kiistan yhteydessä.

Kolmanneksi, vaikka Jumala julistaa Jobin vilpittömäksi, nuhteettomaksi ja jumalaapelkääväksi, Paholainen väittää, että Job näyttää pelkäävän Jumalaa vain siksi, että Jumala suojelee häntä. Tämä on sekä Jobin että Jumalan luonteen panettelua (vrt. Ilm. 12:10; Sak. 3).

Neljänneksi Paholainen väittää olevan epäoikeudenmukaista, kun Jumala suojelee Jobia, ja siten Paholaisen on mahdoton todistaa väitteitään. Tämä osoittaa, että Paholaisella on joitakin olemassa olevia rajoituksia (voimankäyttösäännöt) ja että hän on ilmeisesti yrittänyt vahingoittaa Jobia.

Jumala vastaa Paholaisen syytöksiin taivaallisessa neuvottelussa antamalla Paholaisen koetella teoriaansa, mutta vain rajoitetusti. Ensin hän antaa Paholaiselle vallan kaikkeen ”mitä hänellä on”, mutta kieltää vahingoittamasta Jobia henkilökohtaisesti (Job 1:12). Sen jälkeen, kun Paholainen myöhemmin väittää, että Job välittää vain itsestään, Jumala sallii Paholaisen vahingoittaa Jobia henkilökohtaisesti, mutta Paholaisen on säästettävä hänen henkensä (Job 2:3-6).

Paholainen aiheuttaa lukuisia onnettomuuksia Jobin perheelle, mutta joka tapauksessa Job siunaa edelleen Jumalan nimeä (Job 1:20-22; Job 2:9, 10) ja samalla todistaa vääräksi Paholaisen syytökset.

Kosmisessa kamppailussa on olemassa omat sääntönsä. Taivaallisessa tuomioistuimessa on rajoituksia, joiden puitteissa Jumalaa vastaan esitetyt syytökset voidaan ratkaista ilman, että Jumala rikkoo rakkaudelle ominaisia pyhiä periaatteita. Ne ovat Jumalan hallinnon perusta ja osoittavat, kuinka hän hallitsee maailmankaikkeutta ja älyllisiä olentoja.

Nämä Jobin kirjan taivaalliset tilanteet tarjoavat meille kiehtovia näkökohtia suuren taistelun todellisuudesta ja siitä, miten sitä käydään täällä maan päällä.

TÄMÄN MAAILMAN (VÄLIAIKAI- NEN) HAL- LITSIJA

Paholaiselle ja hänen lähipiirilleen annetaan väliaikaisesti merkittävä toimivalta tässä maailmassa. Sitä kuitenkin rajoittavat jonkinlaiset voimankäytösäännöt.

Nämä voimankäytösäännöt eivät rajoita ainoastaan vihollisen - Paholaisen ja hänen kumppaneidensa - toimia, vaan ne rajoittavat myös Jumalan toimia, joilla hän voisi poistaa tai lieventää vihollisen toimivaltaan (väliaikaisesti) kuuluvaa pahuutta. Koska Herra ei koskaan riko lupauksiaan, hän on suostunut voimankäytösääntöihin, joiden puitteissa toimia - antaen näin Paholaiselle jonkinlaisen rajoitetun ja väliaikaisen valta-aseman. Jumala on moraalisesti rajoittanut myös tulevaa toimintatapaansa (vähentämättä voimaansa).

Lue Joh. 12:31; Joh. 14:30; Joh. 16:11; 2. Kor. 4:4 ja Luuk. 4:6. Mitä nämä tekstit opettavat vihollisen hallintavallasta tässä maailmassa?

Uudessa testamentissa kerrotaan valtakuntien yhteenotosta, valon ja pimeyden valtakunnista, ja että pimeys aiheutuu Paholaisesta ja hänen kapinastaan. Osa Kristuksen tehtävää oli kukistaa Paholaisen valtakunta: "Juuri sitä varten Jumalan Poika tuli maailmaan, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot." (1. Joh. 3:8.)

On kuitenkin olemassa "voimankäytösäännöt", jotka rajoittavat sitä, mitä Jumala voi tehdä pysyen silti uskollisena oman hallintavaltansa taustalla oleville periaatteille. Näihin rajoituksiin kuuluvat ainakin (1) vapaan tahdon antaminen luoduille ja (2) liiton voimankäytösäännöt, joita me emme ainakaan vielä tunne. Tällaisilla jumalallisen toiminnan esteillä ja rajoituksilla on merkittäviä seurauksia Jumalan moraaliselle kyvyille vähentää ja/tai välittömästi poistaa pahuus tässä maailmassa. Näin ollen näemme jatkuvasti pahuutta ja kärsimystä, mikä voi todellakin saada monet ihmiset kyseenalaistamaan joko Jumalan olemassaolon tai hänen hyvyytensä. Kun kuitenkin ymmärretään suuren taistelun tausta ja ne rajoitukset, jotka Jumala on asettanut sille, miten hän käsittelee pahuutta, voimme jossain määrin paremmin ymmärtää, miksi asiat ovat niin kuin ovat - ainakin siihen asti, kunnes Jumala voittaa lopullisesti pahuuden.

Jeesus kutsuu Paholaista tämän maailman "hallitsijaksi". Miten se auttaa ainakin jonkin verran ymmärtämään sitä pahuutta, jota maailmassa nyt on?

RAJOI- TUKSET JA SÄÄNNÖT

Kosminen kamppailu on ensisijaisesti kiista Jumalan luonteesta. Se johtuu Paholaisen herjaavista väitteistä Jumalan hyvyttä, oikeudenmukaisuutta ja hallintoa vastaan, ja on eräänlainen kosminen liittosuhteen oikeudenkäynti. Sitä ei voida ratkaista pelkällä voimalla, vaan siihen vaaditaan todisteita.

Mikäli vallanpitäjää vastaan esitetään vakavia syytöksiä, paras (ja ehkä ainoa) tapa kumota syytökset olisi sallia vapaa, oikeudenmukainen ja avoin tutkimus. Mikäli syytökset uhkaavat koko (rakkauteen perustuvaa) hallintoa, niitä ei voi yksinkertaisesti lakaista maton alle.

Mitä tämä merkitsee suhteessa siihen, että ymmärrämme kosmisen kamppailun luonteen ja sen, miten se liittyy pahuuden olemassaolon ongelmaan? Jos Jumala antaa lupauksen, rikkoisiko hän sitä koskaan? Ei tietenkään. Täten väliaikainen pimeyden valtakunta joutuu kokemaan osansa pahuudesta.

Lue Mark. 6:5 ja Mark. 9:29. Mitä nämä tekstit kertovat siitä, että jopa jumalallinen toiminta voi liittyä kiinteästi sellaisiin tekijöihin kuin usko ja rukous?

Molemmissa kertomuksissa näyttää olevan olemassa joitakin rajoituksia tai voimankäyttösääntöjä, jotka liittyvät dynaamisesti sellaisiin asioihin kuin usko ja rukous. Muualla näemme runsaasti todisteita siitä, että rukouksella on merkitystä tässä maailmassa. Se avaa jumalalliselle toiminnalle väyliä, jotka eivät muuten olisi (moraalisesti) käytettävissä. Meidän ei kuitenkaan pidä erehtyä ajattelemaan, että usko ja rukous ovat ainoat tekijät. Todennäköisesti on monia muitakin tekijöitä, joista emme ehkä ole tietoisia.

Tämä sopii yhteen sen kanssa, mitä olemme aiemmin oppineet voimankäyttösäännöistä. Kuten sanottu, suuressa taistelussa on tietyt voimankäyttösäännöt, jotka rajoittavat sitä, mitä Jumala voi moraalisesti tehdä, ainakin toistaiseksi.

Lue Room. 8:18 ja Ilm. 21:3, 4. Miten nämä tekstit auttavat sinua luottamaan siihen, että Jumala tietää, mikä on parasta, tahtoo parasta ja tekee lopun pahuudesta sekä johdattaa ikuiseen autuuteen, vaikka on monia asioita, joista emme tiedä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Todistusaarteita*, osa 1, s. 106–112.

”Langennut ihminen on Saatanan laillinen vanki. Kristuksen tehtävänä oli vapauttaa hänet suuren vastustajansa vallasta. Ihminen on luonnostaan taipuvainen noudattamaan Saatanan ehdotuksia, eikä hän saata menestyksellisesti vastustaa niin kauheaa vihollista, ellei Kristus, väkevä Voittaja, asu hänessä ohjaten hänen halujaan ja antaen hänelle voimaa. Jumala yksin voi rajoittaa Saatanan valtaa. Hän kulkee sinne tänne maassa vaeltaen siinä ylös ja alas. Hän ei yhdeksi ainoaksikaan hetkeksi lakkaa vartioimasta, sillä hän pelkää muutoin menettävänsä tilaisuuden tuhota sieluja. Jumalan kansan on tärkeätä ymmärtää tämä voidakseen välttää hänen ansansa.

Saatanan valmistelee petoksiaan, jottei Jumalan kansa hänen viimeisessä taistelussaan sitä vastaan ymmärtäisi hänen olevan kysymyksessä. ’Eikä ihme; sillä itse Saatanan tekeytyy valkeuden enkeliksi.’ 2. Kor. 11:14. Joidenkin petettyjen sielujen selittäessä, ettei häntä ole olemassakaan, hän ottaa heidät vangikseen ja toimii laajalti heidän kauttaan. Saatanan tietää paremmin kuin Jumalan kansa ylivallassa, mikä heillä Kristuksen voimassa voi olla häneen nähden. Kun he nöyrästi anovat apua väkevältä Voittajalta, niin heikoinkin totuuteen uskova voi lujasti Kristukseen turvaten menestyksellisesti torjua Saatanan ja kaiken hänen väkensä. Hän on liian taitava esittääkseen kiusauksensa avoimesti ja selvästi, sillä silloin kristityn uinuva tarmokkuus heräisi ja hän turvaisi voimakkaaseen ja mahtavaan Vapauttajaan. Mutta vihollinen tulee huomaamatta ja toimii valepukuisena jumaliseksi julistautuvien tottelemattomuuden lasten välityksellä.” (1Ta 106.)

Keskustelukysymykset:

1. Mitä tarkoittaa olla ”Saatanan laillinen vanki”? Tarkoittaa se, että Paholainen voi tehdä ihmisille mitä haluaa? Jos ei, miksi ei? Miten tämä liittyy niin kutsuttuihin kosmisen kamppailun ”voimankäyttösääntöihin”?
2. Miksi Jumala antaisi Paholaiselle minkäänlaista toimivaltaa kosmisessa kamppailussa, vaikkakin vain väliaikaisesti? Mitä tämä kertoo meille siitä, kuinka Jumala pyrkii vastaamaan Paholaisen syytöksiin?
3. Miten vastaat niille, jopa kristityille, jotka kieltävät Paholaisen olemassaolon todellisena, persoonallisena olentona?